

Endvidere gælder bestemmelsen både i den situation, hvor de tildelte tegningsretter til aktier giver ret til at tegne aktier til markedskursen, og hvor de giver ret til at tegne aktier til en kurs under markedskursen.

Hvor tegningsretterne giver ret til tegning til favørkurs, gælder skattefriheden dog ikke, såfremt de(n) hidtidige aktionærs afståelse må anses for en gave til modtageren af den tildelte tegningsret. En gavebeskatning vil f.eks. være aktuell i familieforhold, hvor den hidtidige aktionær (faderen) giver sønnen ret til at tegne aktier i selskabet til favørkurs. Et selskab udbetaler som udgangspunkt vederlag til sine ansatte for et personligt udført arbejde, men ikke gaver til den ansatte. Ved tildelingen af tegningsretter foreligger der derfor ikke en gave for de ansatte med en deraf følgende afståelsesbeskatning af de hidtidige aktionærer, heller ikke hvis der blandt de nye aktionærer (medarbejdere) er familiemedlemmer, når blot familiemedlemmerne ikke stilles bedre end øvrige nye aktionærer. En gavebeskatning vil derfor kun kunne komme på tale i helt særlige tilfælde.

Til § 17

Til stk. 1

Bestemmelserne svarer til § 3, stk. 1, i den nuværende aktieavancebeskatningslov.

I forhold til den hidtidige bestemmelse foreslås det dog, at næringsreglerne alene skal omfatte skattepligtige, der udøver næring med køb og salg af aktier, dvs. at bestemmelsen alene skal omfatte aktier, der er erhvervet som led i handelsnæring.

Aktier, der er modtaget som vederlag for leverede varer og andre aktiver, samt tjenesteydelser, dvs. aktier erhvervet som vederlagsnæring, foreslås således at skulle behandles efter de øvrige regler i aktieavancebeskatningsloven.

Der er ikke med den nye aktieavancebeskatningslov tale om nogen ændring af den hidtidige definition af begrebet handelsnæring, og der er heller ikke tale om nogen ændring i forhold til den hidtidige praksis angående begrebet handelsnæring.

For næringsaktier skal gevinst og tab altid medregnes ved indkomstopgørelsen. Gevinst og tab medregnes for personer ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Handelsnæring foreligger, når den pågældende skattepligtige har det som erhverv at drive handel med aktier og lignende værdipapirer. Dette gælder både, når der er tale om et hovederhverv, og når der er tale om bierhverv. Det er en betingelse for at anse aktier for næringsaktier, at aktierne er erhvervet med videre-

salg for øje og med henblik på at opnå gevinst ved et sådant videresalg.

Handelsnæringsbegrebet omfatter i første række personer eller selskaber, der driver bank- eller vekselrervirksomhed. Der kan imidlertid også foreligge handelsnæring, uagtet at den pågældende skattepligtige ikke har som sin erklærede næringsvej at handle med aktier m.v. Omvendt kan et selskab ikke pr. automatik anses for næringsdrivende, blot fordi selskabet har som sit vedtægtsmæssige formål at handle med aktier m.v.

Et afgørende moment for, om der foreligger handelsnæring, er selve aktiviteten. Der lægges vægt på omfanget af aktiviteten med handel med aktier m.v. og på, om aktiviteten har systematisk karakter. Vurderingen skal baseres på grundlag af den skattepligtiges samlede aktivitet på det finansielle marked. Det vil sige, at det ikke blot er omfanget af handlen med aktier, der skal inddrages, men handlen med værdipapirer som sådan. Blandt de forhold, der har betydning, er den hastighed, hvormed papirerne omsættes, omsættens størrelse, herunder salgsavancernes eller dispositionernes vægt i den skattepligtiges økonomi, samt den regelmæssighed købene og salgene har haft. Derudover kan også størrelsen af beholdningen af værdipapirer, herunder om den skattepligtige har økonomiske muligheder for at beholde aktierne m.v. som anlægsaktiver, inddrages, idet beholdningens størrelse dog aldrig kan spille en selvstændig rolle.

Ved afgørelsen af, om en person kan siges at drive næring med handel med aktier m.v., kan der yderligere lægges vægt på sammenhængen mellem denne handel og personens øvrige aktiviteter. F.eks. vil en person, der som led i et ansættelsesforhold driver handel med aktier m.v. for arbejdsgiverens regning og risiko, lettere kunne anses for at være næringsdrivende ved salg af egne aktier end en person med en anden beskæftigelse.

Ved afgørelsen af, om et selskab kan siges at drive næring med handel med aktier m.v., kan også aktionærernes og direktørens forhold inddrages. F.eks. vil et selskab med en hovedaktionær, der som led i et ansættelsesforhold med en tredjepart, driver handel med aktier m.v. for arbejdsgiverens regning og risiko, lettere kunne anses for at være næringsdrivende end et selskab med aktionærer, der ikke uden for selskabets regi har en professionel tilknytning til det finansielle marked. Tilsvarende kan forholdene hos selskabets direktør have betydning. Har selskabets direktør ingen professionel tilknytning til det finansielle marked, er dette et moment, som peger imod, at betragte handlerne som omfattet af næringsbegrebet.